

Katarínsky hlas

BRATIA A SESTRY V KRISTU

Žijeme v dobe, kedy sme politicky rozsekaní, občiansky zmätení, mravne naštrbení, psychicky narušení, ekonomicky zdeptaní, osamelí, sklúčení a znechutení, ba i nešťastní, a preto sme tak náklonní k neviazanosti, agresívnosti, nenávisti.

Súdny človek sa pýta – čo robíť? Seriózní sociológovia nám radia, aby sme sa na jednej strane všetci usilovali o väčšiu nezávislosť od verejnej mienky, aby sme pestovali vnútornú disciplínu, ba až askézu, i keď vždy nepoužívajú tento výraz.

A tu sa začína naša úvaha k pôstnemu obdobiu. Askéza.

V zrozumiteľnej reči cvičenie, či tréning. Požiadavka tréningu v telesnej a psychickej sfére nikoho neprekvapí. Nemalo by nás to prekvapiť ani pri pestovaní duchovných vlastností človeka. Tých, ktoré nás robia slušným, takným, spoľahlivým, láskavým, úprimným, poctivým, radostným, otvoreným, vyrovnaným, skratka ozdobeným všetkými dobrými vlastnosťami, nazývanými cnosti.

Sústredme sa teraz na význam a úlohu pôstu. Možno niektorých sa reč o pôste môže dotknúť. Lebo pre nich je nedostatočné nasýtenie sa každodennou skutočnosťou. Ale nie je azda práve toto dôvod, aby sme o ňom hovorili? Pre niekoho je nepochopiteľné prečo Cirkev vyžaduje pôst. Lekári vedia, že

telo sa postí, keď je človek chorý. Tým, že sa postí, získava k dobru tú energiu, ktorú by inak spotreboval na trávenie. Táto energia sa používa na kynozhenie choroboplodných zárodkov. Pôst je veľmi dôležitý faktor pri procese ozdravovania, ale i zachovania zdravia.

Prečo pôst je špecialitou náboženstva? Žeby sa pôstom človek zacvičoval do prítomnosti Boha? Žeby mal podobné účinky, ako pri telesnej chorobe a ničil aj duševné choroboplodné zárodky – mravné zlo, hriechy? Zaiste áno.

S pôstom to nie je vždy také jednoduché. Stojí to námahu a sebaapremáhanie. Komu sa nepodarí dostať pod kontrolu požívачnosť pri stole, ten sotva bude schopný ovládať iné sklony a vášne.

Pôst je veľmi vhodným druhom pokánia. Zlo sa akosi vpisuje do našej osobnosti- aj keď sme dosiahli odpustenie sv. spoveďou či prosbou o odpustenie pri modlitbe. Boh odpúšťa, ale naša prirodzenosť nie. Zlo sa do nej votkáva ako zlá záľuba a vnáša do mysle hmlu. Takíto ľudia vidia nejasne, oslabuje sa ich schopnosť odporovať zlu a konať dobro. Preto je úplne nevyhnutné odčiniť dajakým spôsobom pomýlenú minulosť.

Toto konštatovanie nás privádza k tomu, aby sme si uvedomili možnosť postíť sa aj v požívачnosti iných zmyslov. Napríklad nemusím mať stále zapnutý televízor či rádio. Skúsme to v pôste s tichom. Ticho vytvára priestor pre modlitbu, modlitba pre lásku, láska pre šťastie.

Komplexne chápaný pôst predpokladá ochotu niečoho sa zbaviť. Lebo len tak môže človek niečo získať, prijať do seba tajomstvo a posolstvo Božie. Je to zvláštne, že ani skutoční veriaci

si neuvedomujú, ako veľmi často práve hmotná nasýtenosť a presýtenosť vonkajších zmyslov je nebezpečenstvom straty hladu po Bohu. Pôst nie je iba vecou sebazáporu, ale i príležitosť prísť iným na pomoc. Preto by bolo nesprávne, keby si dal do komory alebo pokladnice to, čo si si odtrhol od úst – hovorí Sv. Augustín.

Pôst kresťana nie je lámanie rekordov, ale je výrazom dať sa viesť Duchom Svätým, ktorý nás zavše volá na púšť. Pôstne obdobie neznamena sa len zrieknuť toho či oného, ale i ochotu preskúmať smer nášho života. Či chceme pokračovať na pohodlnej širokej ceste, ktorá vedie do záhuby, alebo sa odhodláme vykročiť za Ježišom i vtedy, keď treba kráčať strmým, namáhavým chodníkom.

Pôstne obdobie

Už je tu pôst. Zábava bola posledná a ďalšia musí počkať do Veľkej noci. Mali by sme postíť. Niektorí povedia, že budú aj menej piť. Ale naozaj? Neuškodí si tým na zdraví? Alebo, že budú menej fajčiť. Bude im dobre robiť úbytok tejto drogy? Nevieam.

Nebolo by lepšie načrieť do iného súdka. Veď ten tanec v pôste by človeku neuškodil ako iné činnosti. O čo by bol pôst skutočnejší a lepší pre nás kresťanov, keby sme zamedzili v našej povahe napr. takú závisť, škodoradosť, zlosť a iné zlé vlastnosti človeka.

Ale kde nájsť takého človeka s týmito vlastnosťami? Nájde sa medzi nami niekto, kto si prizná tieto vlastnosti? Asi nie. Veď všetci sme tí dobrí, a to asi preto, že nosíme na očiach klapky, pre ktoré nevidíme svoje chyby. Ale ako na to?

Asi najlepšie bude, keď nebudeme tancovať do Veľkej noci. Veď to je také ľahké.

J. G.

Duchovný život našej farnosti

Sme tu opäť medzi vami s našim časopisom, ktorým sa vám prihovráame a ospravedľňujeme za dlhší odstup nášho vydania.

Patrí sa, ako na začiatku roka, tak aj v prvom vydaní nášho časopisu, popriať si hlavne veľa zdravia, sily, porozumenia, vytrvalosti a Božieho požehnania v náročnej práci, ktorá nás v tomto roku čaká – oprava hlavného oltára v našom kostolíku. Znie slovenské porekadlo „bez Božieho požehnania, márne naše namáhania“, preto aj svojimi modlitbami prispejme k nášmu veľkému dielu. A ako pokračujeme v práci hlavného oltára? Všetky sochy sú odvezené do Košíc, kde sa na nich pracuje. Čo sa bude opravovať v interiéri kostola, ostalo v kostole. Prvá splátka, ako bolo dohodnuté podľa zmluvy, sa už zaplatila. Ako už vdp. farár na konci roka nás vyzval, aj ja vás v mene farskej rady vyzývam, ako kto môže, finančne prispieť. Veď všetko, čo robíme, robíme pre Slávu Božiu, pre naše deti a vnúčatá. Nech aj naša generácia nechá po sebe dielo, aké nechali naši predkovia. Nech znie medzi nami „Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane“

5. januára 2011 sme mali 1. zasadnutie farskej rady, kde sme si rozdelili úlohy na VI. Katolícky ples a bol navrhnutý pastoračný plán, ktorý po schválení, bude zavesený na farskej nástenke, kde si ho môže každý prečítať.

VI. Katolícky ples sme poriadali 22. januára 2011. Bol to jeden z najlepších plesov, ktoré sme doposiaľ mali, čo sa týka zábavy, aj financií. Zisk 700 eur sme obetovali na opravu hlavného oltára. Opäť, ako vlni, nám zábavu spestrili kultúrnym programom naši mladí, ktorým patrí veľké poďakovanie. Boli ochotní nás aj obslužiť s večerou. Všetkým, ktorí sa podieľali na príprave plesu, včetně kuchárov, vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať.

Ďakujem v mene farskej rady aj všetkým sponzorom, ktorí prispeli na tombolu. Bolo 51 hodnotných cien.

Veľmi nás potešilo, že na plese okrem našich ľudí, sme mali aj občanov z okolitých dedín. Pozvali sme aj starostov z Lipt. Sielnice, Lipt. Matiašoviec, samozrejme nášho starostu s manželkami a predsedov jednotlivých zložiek našej obce. Naše pozvanie prijali a myslím, že sa aj dobre zabavili.

Od prvej soboty v mesiaci september 2010, putuje v našej farnosti socha fatimskej Panny Márie, ktorá navštívi jednotlivé rodiny, ktoré si to prajú. Každý mesiac je v inej rodine, kde sa koná „Večeraďo“ za účasti okrem členov rodiny, aj skupina žien s vdp. farárom. Večeraďo sa môže zúčastniť, kto chce. Vdp. farár vždy v kostole oznámi, kde sa ideme modliť, len je na škodu, že chodíme tie isté ženy. Do obdobia pôstu bola Panna Mária na D. Lúke a od prvej pôstnej nedele je na Novej ulici.

Nebeská matka je matkou všetkých nás, preto nebojme sa ju prijať a zapojiť sa do spoločných modlitieb. Veď je veľká česť tej rodiny, keď môže mať v dome Pannu Máriu a dom môže dostať požehnanie, ktoré udelí kňaz na konci pobožnosti. Príďte raz do mesiaca medzi nás. „Veď, kde sú jeden alebo dvaja zhromaždení, tam som aj ja medzi nimi“ hovorí Pán Ježiš.

Od 1. marca, ktorý je zasvätený „Úcte k sv. Jozefovi“ máme pred sv. omšou pobožnosť k sv. Jozefovi. Na bočnom oltári je pod sochou sv. Jozefa vyzdobený oltárik s obrazom sv. Jozefa, kde sa pobožnosť vykonáva. V blízkosti je košíček, kde si veriaci dávajú napísané prosby, ktoré sa počas sv. omše prečítajú. Sú veľmi pekné. Veď máme za čo prosieť, ale i ďakovať.

V popolcovú stredú 9. marca sa začalo pôstne obdobie. V tento deň sme boli vysvätiť kríž na Suche, ktorý v jeseni pre hnilobu spadol. Rodinám, ktoré vyhotovili a osadili nový kríž, úprimné Pán Boh zaplať. O výzdobu kríža sa postarala p. H. Harychová, ktorej tiež patrí veľká vďaka. Snažme sa všetci tento pôst si zachovať, ako sa na skutočných kresťanov patrí, robme tak, ako povedal Pán Ježiš „Kajajte sa a verte evanjeliu“. „Prach si a na prach sa obrátiš“.

V. S.

• Vysviacka kríža na Suche, 9. marca 2011

Kronika

- Mesiac október 2005 – modlitba sv. ruženca na záver pobožnosti
- 29. 10. 2005 sme sa boli modliť ruženec pre celé Slovensko v rádiu Lumen v Banskej Bystrici. Šli sme autobusom s p. Miroslavom Kojšom. Bolo nás 36 ľudí.
- 1. 11. 2005 – pobožnosti na cintoríne v Kvačanoch aj na Dlhej Lúke – počasie celkom dobré 12 - 19°C.
- 25. 11. – Odpust sv. Kataríny – sobota s. omša o 10.00 h, celebroval pán farár zo Sv. Kríža.
- 1. 12. 2005 – pán farár zo Sv. Kríža odchádza do Švajčiarska. Pri sv. omši sa poďakoval Kvačanom za pomoc na fare vo Svätom Kríži.
- V utorok 6. 12. 2005 – detská sv. omša na Dlhej Lúke o 17.00 h. Mikuláš rozdával darčeky – tradícia stále pokračuje.
- 9. 12. 2005 zasadnutie farskej rady:
 - informácie o predaji starej fary
 - príprava na Vianoce
 - pripomienky ku Katarínskemu hlasu
 - prevzatie financií rok 2002 – bolo v poriadku
 - pripraviť príspevok do Katarínskeho hlasu – Vianoce v minulosti, nejaké tradície.
- 22. 12. 2005 sa skončila povinná základná vojenská služba

Od apríla 2005 – píše kroniku o prácach na fare aj pani Vierka Staníková – predsedníčka farskej rady.

• Z otvorenia VI. Katolíckeho plesu

Milí čitatelia Katarínskeho hlasu

Často sa zamýšľam nad vzácnymi osobnosťami v našej farnosti. Vo chvíli, keď držia kľúč v rukách od farského kostola a od kaplnky vo filiálke, istotne prežívajú pocit bázne a zodpovednosti k Božím tajomstvám, ktoré im boli zverené. Pre nás veriacich sú to kostolníčky Agneška Ďuroňová z Dlhej Lúky, ktorá už takmer cez 50 rokov otvára dvere tejto krásnej kaplnky a Betka Tylková, kostolníčka vo farskom kostole, bez ktorých si ťažko vieme predstaviť naše svätynie.

Robiť kostolníčku veru nie je vždy ľahká služba. Zvlášť pani Agneška by vedela rozprávať koľkými milosťami ju Boh, ale aj jej rodinu za túto službu obdaril.

Pani Betka túto službu robí s láskou a často si hovorí, že bez Božej milosti by sa ťažko dali zvládnuť rodina, práca, zdravotné neuhy a kostolníčenie.

Čo je všetko za tým? Prísť do kostola načas, aby ľudia netrpeli zimou. Často uniesť aj štiplavé poznámky veriacich, keď sa im niečo pripлетie do cesty. A keď sa im iní venujú svojím doma, kostolníčky trávajú chvíle v chráme, zvlášť pred Veľkonočnými a Vianočnými sviatkami, prípravou Božieho hrobu, jasličiek i zdobenie stromčeka.

Spolu s usilovnými rukami svojich pomocníčok zdobia s láskou Ježišov príbytok a udržiavajú kostol a kaplnku v poriadku a čistote. Niekedy trpnu, ako všetko dopadne, ale Boh je vždy tam prítomný a pomáha.

Vo farnosti sú dobrí ľudia, vychádzajú si v ústrety. Keď kostolníčka ochorie automaticky ju zastúpi pani Vierka. Veď práve v Cirkvi by sme mali ísť príkladom.

Keď nie je prítomný žiadny miništrant, robia aj miništrantov. Sú úžasné na krstoch, sobášoch i pohreboch. Ako som už spomenula zvlášť cez sviatky sú služby v kostole časovo veľmi náročné.

Tiež spevy, piesne, hudba i orgánový doprovod vykonávaný našimi organistami Annou Galicovou a Jozefom Húskom i celý spevokolom sú skutky lásky venované Bohu.

Verím, že kostolníčenie prináša našim kostolníckam pokoj a naplnenie životnej túžby slúžiť Bohu.

Pani Agneška hovorí: „Prežívam radosť a pokoj. Ako by mi boli v kostole odobraté všetky bolesti. Viem, že to robím pre Boha, som tam pri ňom pre Jeho česť a slávu.“

A pani Betka často spomína: „Začiatky boli ťažké. S Božou pomocou, vďaka duchovnému otcovi Františkovi som to zvládla, veľa ma naučil. V súčasnosti je naša spolupráca na veľmi dobrej

úrovni. Je mi nápomocný. Tu prežívam pokoj a vyrovnanie. Je to úžasné.“

Táto nádhera je pripravovaná pre Božiu oslavu. Čas prežitý v kostole obetujú za svojich drahých. Kostolníčky majú oči, srdce i ruky otvorené pre vznešenú chvíľu, keď kňaz pristúpi k oltáru, k sláveniu svätej omše, najväčšieho tajomstva viery.

Ak sú aj srdcia ľudu pripravené na Jeho príchod, vtedy On mnohonásobne teší.

My kráčame s radosťou za Pánom Ježišom spolu s Jeho matkou Máriou

Žijeme v dobe, keď sa často zdôrazňuje, aby bol človek prakticky zmýšľajúci v našom každodennom živote.

Často sa stretávam, ako ľudia podceňujú citovú stránku náboženského prejavu veriacich. Hovorí sa asi takto: „Sú to svätuškári, tradiční veriaci, pomodlia sa ruženec, poplačú si, vyzalujú sa Ježišovi a Manne Márii.“ Ale to nie je tak. Aby sme mohli žiť krásnym citovým životom je potrebná modlitba.

Kresťan začína svoj deň modlitbou a svoje práce so znamením kríža, teda tých slov, v znamení ktorých bol prijatý do Cirkvi pri krste, t. j.: v mene Otca, Syna a Ducha Svätého.

Znamenie kríža nás posilňuje v pokušeniach a ťažkostiach.

I ja som v poslednom období prežila ťažké situácie v oblasti zdravotnej i duchovnej. Ako veriaca katolíčka obrátila som sa s prosbou o radu a s ružencom v ruke k Nebeskej mame, Matke Sedembolestnej. Slovenský národ, dnes viac ako inokedy potrebuje živú prítomnosť svojej Sedembolestnej Patrónky. Aby sme na ňu nezabúdali, s jemnosťou láskavej matky sa hrdo týči na kopčeku medzi dedinkou Kvačany a Lipt. Matiašovce. Kaplnka je zasvätená Sedembolestnej Panne Márii. My Slováci máme veľké šťastie, že sme boli vedení k takejto veľkej a nežnej láske, k Panne Márii. Mať v ruke ruženec a rozjímať o tom, že najkrajšie oslovenie je mama, pri tejto kaplnke je to skvost. Čaká na každého z nás a ver, že o čokoľvek ju poprosíš, Ona vypočuje tvoje prosby a položí ich k nohám svojho syna. Je to dobrá mama. Putuj s nami každú nedeľu o 14.00 h ku tejto kaplnke, zober so sebou svoje kríže, ale aj radosť a vynes ich hore k Matke Sedembolestnej. Ona ňa určite vypočuje. Pri kaplnke sa pomodlíme ruženec Božieho milosrdenstva a verím, že prežiješ úžasný duchovný zážitok.

O Márii by mal byť celý náš život. Mal by byť jedinou mariánskou piesňou a tento mariánsky spev bude matke najmilší len vtedy, keď sa s ním priblížime k jej synovi.

Milí čitatelia Katarínskeho hlasu viete, že v našej farnosti máme ešte jednu veľkú milosť. Vďaka nášmu mariánskemu kňazovi Františkovi putuje už od septembra minulého roku po rodinách socha Panny Márie Fatimskej. Spolu s Máriou prichádza do rodín i požehnanie za prítomnosti kňaza Františka.

Často stojíme pred nevyriešiteľnými situáciami, nevieme si pomôcť. Obráťme sa s dôverou na Pannu Máriu Fatimskú a prijmime ju do svojho domu. Prichádza do rodiny, ktorá ju prijme vždy 13. v mesiaci. Na prvú sobou v mesiaci vdp. Farár spolu aj so skupinkou žien prichádza do rodiny za Pannou Máriou a spoločne sa modlíme večeradlo, t. j. Svätý ruženec, Modlitbu zasvätenia sa Panne Márii, modlitbu za Svätého otca Benedikta XVI. a nakoniec vzdáme hold Márii mariánskou hymnou Nepoškvrnené srdce Panny Márie.

Čas prežitý pri modlitbách obetujem za svojich drahých. Mnohí naši ešte nedospeli k pochopeniu, čo je to obeta. Je mi ľúto, že sme naše deti nevedli pri výchove k náboženstvu. Často môjmu povzdychu v tichu a v samote vie porozumieť iba Pán Ježiš. Často ho odprosujem a ponúkam mu zameškané slová. Panne Márii predkladám to, čo som zabudla v duchovnej oblasti v rodine. Pevne verím, že si ich Boh privinie k sebe práve cez moju obeť. Nikdy neľutujem čas strávený v blízkosti Panny Márie. Bohu som za to vďačná.

H.H.

Mladí v pôste

Mnoho mladých ľudí v ostatnom čase čoraz častejšie uniká z rušnej reality dneška do virtuálneho sveta internetu. Takýmto spôsobom sa snažia „vypnúť“ - usilujú sa aspoň na malú chvíľu vymaň z víru svojich povinností, chcú aspoň na moment zabudnúť na svoje útrapy, problémy a starosti. Virtuálna dimenzia predstavuje pre nich akúsi oázu pokoja, v ktorej hľadajú útočisko pred záplavou absurdít súčasnej doby, ktorá síce veľa ponúka, no len veľmi málo môže človeku dať. Totižto pseudohodnoty, s ktorými operuje, nezmyselné požiadavky, ktoré na nás kladie, a šialené kritéria, ktoré nastavuje a prostredníctvom ktorých chce usmerňovať náš život, spôsobujú, že človek sa dostáva do zajatia neistoty a je právom dezorientovaný a zmätený. Nemožno sa teda čudovať, že pred tým všetkým uteká do priestoru virtuálnej reality, kde hľadá útechu. Avšak môže ju tam aj skutočne nájsť?

(pokračovanie na strane 4, dolu)

Niečo pre deti

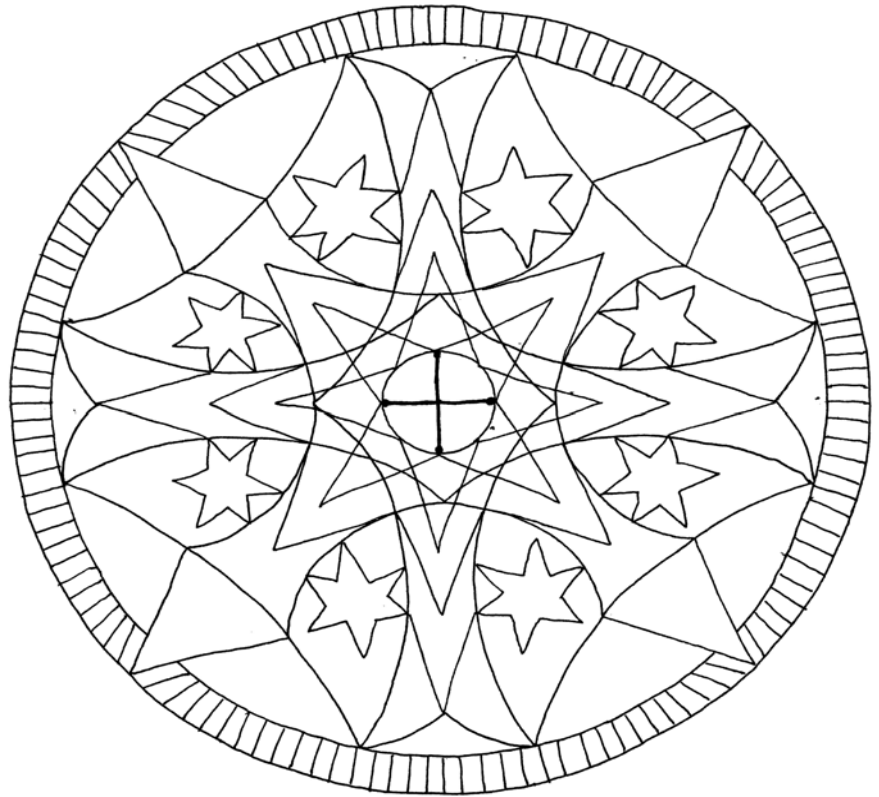
Milé deti, už 9. marca začíname Pôstne obdobie a to Popolcovou stredou. V pôste by sme sa mali niečoho zriecť a niečo urobiť pre svoje dobro, zlepšiť náš vzťah k Bohu a k človeku- ku nášmu blížnemu.

5 typov na zrieknutie:

1. Podarovať kamarátovi sladkosť
2. Nepozerať veľa TV
3. Nehádať sa so spolužiakmi, kamarátmi
4. Nehnevať rodičov
5. Nehrať počítačové hry

5 typov, čo by sme mali urobiť pre svoje dobro:

1. Chodiť častejšie do kostola
2. Čítať Sv. písmo
3. Dať korunku z prasiatka človeku, ktorý to potrebuje
4. Viac sa modliť ruženec
5. Zúčastniť sa krížovej cesty

Návod: keď na Ti v pôstnom období podaríš urobiť niečo pekné pre ostatných, keď niekomu pomôžeš alebo sa v niečom zlepíš, zober pastelky a vyfarbi si kúsok mandaly. Uvidíš ako sa Tvoja mandala do Veľkej noci rozžiari farbami.

Bohu však treba poďakovať za to, čo nám dal – za rodičov, za súrodencov...

VEČERNÁ MODLITBA

Ku koncu sa deň zas chýli, k odpočinku zve ma noc. Bože, ty beh času riadiš, nesmierna je tvoja moc. Svoje hriechy lutujem, polepšiť sa sľubujem, a za tvoje dobrodenia zo srdca ti ďakujem.

ZA RODIČOV

Dobrý Bože, mám veľmi rada svojich rodičov. Odpláť im veľkú lásku a starostlivosť, ktorou ma zahŕňajú. Prosím ťa, daj, aby ešte dlho žili, boli zdraví a mali zo mňa radosť. Amen.

ZA KŇAZA

Pane Ježišu, ďakujem ti, že máme medzi sebou kňaza, tvojho služobníka a správcu Božích tajomstiev. Prosím ťa, daj mu lásku, trpezlivosť, vytrvalosť a dobré zdravie pre túto svätú službu. Amen.

ZA SÚRODENCOV

Bože, ďakujem ti za svojho brata, sestru. Som rád/a, že ich mám. Daj, prosím ťa, aby som vedel/a byť k nim vždy dobrý/á, veľkodušný/á, aby som ich vedel/a chrániť pred nebezpečenstvom. Daj, aby sme sa zbytočne nehašterili, a tak robili spoločne svojim rodičom radosť. Amen.

(dokončenie zo strany 3)

Väčšinou totiž ide len o krátkodobé uspokojenie, ktoré končí vypnutím počítača a ktoré len ťažko môže pomôcť človeku pri konfrontácii s často krutou realitou dnešnej doby. Na základe tejto skutočnosti je preto potrebné, aby človek hľadal iné možnosti a siahol v tomto smere po nejakom inom riešení. Veď vždy existuje nejaká alternatíva. Jednou z eventualít, ktorá sa napríklad momentálne v daných súvislostiach núka je aj

pôstne obdobie, do ktorého sme práve v ostatných dňoch vstúpili. Pôstny čas totižto tiež vytvára priestor, do ktorého sa človek môže utiahnuť pred zhnou súčasnosti, na chvíľu sa stíšiť, trochu intenzívnejšie nazrieť do svojho vnútra a v súlade so slovami Svätého Otca Benedikta XVI. si urobiť malú revíziu svojho života, a to vo svetle evanjeliového učenia, ktoré nám v tomto smere poslúži ako dokonalý kompas, ktorý nás následne dokáže správne usmerniť aj pri

našom putovaní zložitou realitou dneška. Takýmto spôsobom sa človek dokáže vymaniť z pazúrov životnej skepsy, a to tým, že Evanjelium mu otvára nový obzor, ktorý mu umožňuje nazerať na skutočnosť cez prizmu Pravdy. To mu následne dáva šancu kráčať súčasným chaosom dnešných dní s prehľadom a hlavne s večnou nádejou, ktorá je v konečnom dôsledku zosobnená v postave zmŕtvychvstalého Krista.

-LG-